

[Rager.]

gerne pege på, at hans sparebestræbelser i realiteten har givet sig udtryk i, at der er trykt en halv spalte mere i betænkningen end egentlig nødvendigt — det er det, sparebestræbelserne er resulteret i.

Så siger det ærede medlem, at nu kan vi jo se materialet; når det til sin tid kommer frem. Ja, men dets tid var *i dag*. Det er netop det, det drejer sig om: dets tid er *i dag*.

Så siger det ærede medlem hr. Anker Lau, at jeg har brugt udtrykket: *man* siger, at trykkeriet ikke kunne nå det. Ja, og jeg har ikke noget imod at sige, at den „man“, der siger det, er det ærede medlem hr. Anker Lau. Jeg har det ikke fra anden side, og jeg må derfor sige det sådan. Man siger til mig: trykkeriet kan ikke nå det. Det lyder uhyre troligt — jeg tror det gerne. Men jeg har ved denne lejlighed — og jeg vil gøre det fortsat, hver gang der begås den slags negligence, som der altså også har været tale om her — peget på det. Der har i denne samling været en altfor dårlig ledelse fra regeringens side og fra udvalgsformændenes side — og det skal og må ikke gentages.

Aksel Larsen: Nu fik jeg altså fra det ærede medlem hr. Ragers side en endda meget kraftig tilslutning til de synspunkter, jeg har fremsat så tit: at den måde, rigsdagen arbejder på, er ganske forkastelig, og at det virkelig er i enhver henseende uanstændigt, at man i sidste instans jager meget vigtige lovforslag igennem, uden at de fremskaffede oplysninger foreligger for det høje ting, i betænkningen eller på anden måde. Og det er ikke første gang, vi er i den situation. Vi har haft tilfælde, hvor vi uger eller måneder efter, at en sag er afgjort, har fået de trykte bilag til betænkningen, på hvilke betænkningen byggede. Men når nu en så fremtrædende repræsentant for det radikale venstre som det ærede medlem hr. Rager kan ophidse sig over, at sådan er tilstandene i dag; begynder det jo at lysne. Det synspunkt breder sig, som vi kommunister hidtil har været så temmelig ene om at forfægte: at på den måde bør man ikke arbejde.

Løvrigt har jeg kun en bemærkning til det ærede medlem hr. Lars P. Jensen, der siger, at han uden yderligere at motivere eller kommentere det kan erklære, at socialdemokratiet ikke kan stemme for kommunisternes underændringsforslag. Det vil sige, at socialdemokratiet agter at blive siddende ved afstemningen. Ja, det er jo en

holdning, der kun kan opfattes som udtryk for tvivl og dårlig samvittighed, hvis man ikke er i stand til at give den en konkret begrundelse. Jeg tillader mig at efterlyse en sådan begrundelse. Jeg tillader mig at spørge det ærede medlem hr. Lars P. Jensen: Hvad har det ærede medlem imod, at der i prisloven bliver indføjet en bestemmelse om, at forhøjelse af priser og avancer ikke må ske uden forudgående anmeldelse til og tilladelse fra priskontrolmyndigheden? Hvad har det ærede medlem imod en tilføjelse til prisloven, gående ud på, at prisaftaler og lignende først har gyldighed, når de er blevet registreret, undersøgt og godkendt af priskontrolrådet?

Hvis det ærede medlem vil opretholde sin stilling: at han ikke vil stemme for sådanne forslag, må jeg have lov til at sige: Hvad har han imod dem? Hvorfor anser han dem for så skadelige; at han ikke vil forsøge at medvirke til, at de bliver fremmet?

Jeg må gentage, at for et par år siden var det ærede medlem og hans parti jo de skarpest mulige modstandere af den formålsparagraf, vi kommunister foreslog til prisloven; de ville ikke røre ved den med en ildtang, de anså den for aldeles forkastelig. Nu kommer de selv med forslag til en formålsparagraf, som reelt har nøjagtig samme indhold som den, vi foreslog for et par år siden og dengang fik forkastet. Det ærede medlem hr. Lars P. Jensen kan dog heraf se, at han og hans parti kan udvikle sig i dyd og gode sæder, og man har da lov til heraf at slutte, at der vel kunne være i det mindste en teoretisk mulighed for, at også vore øvrige betydningsfulde ændringsforslag til prisloven burde have interesse for socialdemokratiet.

Jeg henstiller endnu en gang til ham at forsøge, om han ikke skulle være i stand til at motivere, hvorfor hans parti ikke vil medvirke til at fremme de af os stillede ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Weikop: Når det ærede medlem hr. Lars P. Jensen må gribe til citater fra 1930—31, der er 22 år gamle, må jeg udlægge det sådan, at de citater, jeg er kommet med, og som kun er 2—3 år gamle, er meget ubehagelige for det ærede medlem hr. Lars P. Jensen.

Det ærede medlem sagde, at også jeg havde været svingende. Ja, det er rigtigt; jeg var svingende i forhold til situationen. Reuters pristal før Korea var 500; i foråret 1951 var det 630, og nu er det faldet igen til 536. Det er rigtigt, at man må svinge